

ГАЙДІ ЛІНДЕ

ОЛІВІЯ

І ДВА ЇЇ ЖИТТЯ

ГАЙДІ ЛІНДЕ

ОЛІВІЯ

І ДВА ЇЇ ЖИТТЯ

Переклад з норвезької

Наталі Іваничук

Ілюстрації

Альбіни Колесніченко

Львів,

Видавництво Старого Лева

2021

УДК 821.113.5-93

Л59

Olivias liv. Annenhver uke

Copyright © Gyldendal 2019 [All rights reserved.]

Гайді Лінде

Л59 Олівія і два її життя [Текст]: повість / Гайді Лінде. — Львів: Видавництво Старого Лева, 2021. — 192 с.

ISBN 978-617-679-955-9

Олівії десять з половиною, і вона проживає подвійне життя: тиждень живе у мами, тиждень — у тата. Здавалося б, це навіть прикольно! В одній хаті купа людей і звірят, в іншій — чистота і тиша. Коли набридає в одному домі, настає час переселитися до іншого. Та от халепа: у тата і його нової дружини незабаром народиться маля, й Олівія перестане бути «улюбленою дитинкою»! Вся увага зосередиться на малюку, а в домі зчиниться суцільний хаос. І що ті дорослі собі думають?

А тут, як на зло, у класі з'явилася новенька, яка зайняла улюблене місце Олівії, ще й перетягнула на себе всю увагу. А собака Ковбаса з'їв пречудове домашнє завдання зі суспільствознавства, яке дівчинка так старанно готувала. Найбільше ж Олівію хвилює, як попросити вибачення за дуже негарний учинок, що мав бути невинним жартом?

УДК 821.113.5-93

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

© Гайді Лінде, текст, 2021

© Наталя Іваничук, переклад
з норвезької, 2021

© Альбіна Колесніченко,
ілюстрації, 2021

© Видавництво Старого Лева, 2021

ISBN 978-617-679-955-9 (укр.)

ISBN 978-82-05-52183-4 (норв.)

Усі права застережено

Наталія Іваничук — відома українська перекладачка. Переклала понад сотню книжок з норвезької, німецької та шведської мов для дітей та дорослих.

За перекладацьку діяльність та значний внесок у розвиток норвезько-українських культурних зв'язків отримала найвищу нагороду Норвегії — Королівський орден Заслуг.

Народилася в сім'ї видатного історичного романіста Романа Іваничука 29 листопада 1959 року. Закінчила германську філологію Львівського національного університету ім. Івана Франка. Навчалася у Норвезькій фундації перекладачів (Norwegian Translators Fund) і була учасницею літніх шкіл в норвезькому Університеті Осло, Українського Вільного університету в Мюнхені.

Наталія Іваничук викладала німецьку мову у Львівському медичному університеті ім. Д. Галицького, а також — німецьку мову та літературу у Львівському педколеджі, працювала науковою співробітницею Науково-дослідного центру періодики Львівської національної наукової бібліотеки ім. В. Стефаника, викладачкою німецької та норвезької мов Львівського національного університету ім. І. Франка та аташе з питань преси і культури Посольства України в Фінляндії.

У 1997 р. заснувала і очолила Центр країн північної Європи (Nordic Center) у цьому ж університеті та стала засновницею і головою Центру Програми «Балтійський університет» в Україні (BUP Programme Center Ukraine). Нині у Львівському національному університеті ім. Івана Франка викладає на факультеті міжнародних відносин німецьку та норвезькі мови.

У Видавництві Старого Лева в перекладі Наталі Іваничук вийшли друком такі книжки:

Туве Янссон, трилогія «Країна Мумі-тролів»;

Туве Янссон «Літня книжка»;

Туве Янссон, Самі Маліла «Рецепти Мумі-Мами»;

Гаріді Алекс, Давідссон Сесілія, Туве Янссон. «Різдво приходить у країну Мумі-тролів»;

Вігдіс Йорт «Йорген + Анна = любов»;

Серія Ніни Елізабет Грьонтведт «Привіт, це я!», «Абсолютно нецілована», «Суперліто», «Happy end, попри все»;

Том Егеланн «Таємниця катакомб», «Скарб із Міклагарда»;

Бодо Шефер «Пес на ім'я Мані, або Абетка грошей», «Кіра і таємниця бублика»;

Серія Аудгільд Сульберг «Хто проти суперкрутих», «Суперкруті догралися», «Привиди проти суперкрутих», «Таємниця суперкрутих»;

Серія Гюдрун Скреттінг: «Антон та інші нещастя», «Антон та інші зі зграї», «Антон Великий»;

Мая Люнде «Снігова сестричка».

Клаус Гагеруп «Дівчинка, яка врятувала книжки»;

Фріда Нільссон «Гедвіг»;

Рушіфте Крістін «Рахують усі»;

Кетіль Бйорнстад, трилогія: «До музики», «Ріка», «Дама з долини»;

Лінн Ульман «Бентежні»;

Гальфдан В Фрайгов «Любий Габріелю»;

Том Егеланн «Брехня батьків».

Розділ 1

Коли живеш що другий тиждень, проживаєш певним чином два життя. Принаймні таким я бачу своє: своєрідне подвійне життя.

У тижні, які називаються парними, я живу з мамою, а в непарні — з татом.

Маму звати Лінн. Тата — Фінн.

Можна було б припустити, що вони мали б гарно пасувати одне одному, якщо вже навіть їхні імена римуються. Та саме це аж ніяк не є гарантією вічного кохання.

Щастя, що мої батьки страшенно різні.

Мама має довге пишне волосся і витатуйованого орла на спині. Вона працює в газеті, любить голосно вмикати музику і сповнювати дім гостями.

Тато має каштанове волосся, зачесане на один бік. Він любить укладати списки правил або ж справ, які треба зробити. А ще він любить довгі

прогулянки лісом, здебільшого самотніми стежками, де ризикуєш зустріти хіба зграйку пташок. Або мурашник із мурашками.

Важко навіть уявити, що двоє таких різних людей могли покохати одне одного. Але ж покохали, колись давно. Мама розповідала, що з-поміж небагатьох спільних уподобань вони з татом однаково любили оливки. Так з'явилося моє ім'я.

Мене звати Олівія. Я маю два прізвища: одне — від мами, а друге — від тата. Мені десять з половиною, у мене каштанове волосся і зелені очі, які іноді здаються брунатними при яскравому сонячному світлі. Я не люблю оливки, зате люблю мигдаль. І макарони з маслом та кетчупом. А ще люблю ножицями закручувати паперові стрічки у спіральки — такими обв'язують подарунки. Ще мені подобається якнайдовше затримувати дихання під водою. Завжди тренуюся, коли живу в тата, бо в нього є ванна.

Тиждень, коли я в мами, живу в помешканні у світло-жовтій багатоповерхівці. Квартира на другому поверсі, доволі велика. Але видається маленькою, якщо врахувати всіх, хто там живе: п'ятеро дітей, п'ятеро звірят і двоє дорослих. Новий чоловік мами називається Бйорн.